

SLOVENSKI NAROD.

Iznaj vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Z Dunaja 18. aprila.

[Izv. dop.]

„Srečno“ nazivljajo Avstrijo inicijali v avstrijskem grbu. A je pač dolgo od tistega časa sem, ko je to bilo resnično, če je sploh kedaj bilo. V naših časih more to pritrjevati le kratkovidnež. „Srečna“ Avstrija, srečna država res, v katerej so pojmovi državnih krmilarjev o pravu, pravici uže tako daleč prišli, da je sužnost celih narodov, podjarmljenih in nadziranih od peščice privilegiranih, tako zvanih „kulturnih“ narodov, vzlic stavku: vsem enaka pravica, vsem slobodno razvijanje v mejah državnih zakonov, prav opravičena. „Srečna“ Avstrija, ki nema druge misije na svetu, nego zavirati ono Slovanstvo, iz katerega je nastala, katero jej zdaj in v bodoče daje uvete obstanka. „Srečna“ Avstrija, ki imaš v spominu Sadovo in 9. maj 1873, ki vidiš, kako tvoje gospodarstvo po vseh krajih na dolgo in široko porušeno na tleh leži in nemaš lepšega čina za biležiti v svojo „srečo“ narodov, kazoče zgodovinske strani, kakor — zaviranje svojih Slovanov. „Srečna“ nemško-magjarska Avstrija, ki praviš, da si kulturonošec mej Slovanov, v vzrodu, da tudi dalje v Aziji, in nemaš lepšega krila kakor svojo znano tiskovno svobodo itd. Kaj pravite, inkvizicije nij več, gramade ne goré več? Ali plemenško sovraštvo in betjarstvo magjarsko je po gramadi, po denarji hrepenela, na gramado se „Slovaško Matico“, 80 tisoč gold. je potrebnih našej na boben prišlej državnej kasil! — Nij ga morebiti marljivejšega, zadovoljnejšega z malim ljudstva, nij ga morebiti ubožnejšega prebivalstva v Evropi od Slovakov. Leto in dan hojega trpin po širocem

svetu bleba pridelovaje za-se in svoje doma. Mlad dečak, še dete zapušča Slovak svoje, tepeč se poštenim delom od nemila do nedraga po širnem svetu; nema šol, nema podlage, da bi duševno se nekaj razvijal v mladosti. Kar ga oče nauči, torba, halja, nekaj drata in vsa njegova dota je to po starših, vsa njegova dota, kar mu je da njegovo državljanstvo na pot v življenja boj. Treba imeti nekaj le zdravih možgan, da se človeku smili ta ljud, da človek rešpektira v teh ljudeh od solnca zarjavele obraze, od dela ožuljene roke, da se vprašamo: ali nijso tudi ti ljudje državljani, ne nosijo i ti ljudje človeškega imena na čelu, nema država nobenih dolžnostij i do teh državljanov — trpinov? Seveda jih ima dolžnostij: to, kar si je Slovak s svojimi žulji brez državne pomoči, ki drugod drage zgrade za gledališča ali manj krvavo potrebne zavode, muzeje, ko bi stari še zadostili, zida, to kar Slovaci sami nanesejo, pobrati po državnem aparatu, to je dolžnost magjarske polovice „srečne“ države v 19. stoletju! Za božjo voljo mi smo vendar „kulturni“, kultura cveté pri nas in tej je treba gnoja, gnoja slovanskega. Zato Magjar: hitro Slovak na vešala, — kdo ti je povedal, da se smeš ozirati po omiki na lastnem narodnem stalu v naši „srečni“ Avstriji! — Kaj je država po takej definiciji? Je-li država giljetina, na kateri se krv pušča Slovanom, da si Nemec in Magjar, in Lah svojo z njo pokrepčujejo? Kaj je Nemec — Lah? Sredi duševnih zakladov največji nespametnež na svetu, če misli, da ga mora Slovan ljubiti, da se mora ta srečnega ceniti z njim živeti v istej državi, da mu mora roke poljubljati, ki ga tepó itd. In kaj Magjari? „Die tugenden der

wildheit hab't ihr verloren, und die der bildung noch nicht bekommen,“ pravi o njih Grillparzer in kaj misli ta azijski ostanek mej evropskimi narodi o sebi, gotovo, da je središče kulture, v kateri si moramo Slovani duševne hrane iskati, katero moramo ljubiti, do katerih vseh treh ljubezen nam je v krv vlita. — In vsi ti zasmehujejo ubozega Slovaka n. pr. njegovi učitelji hočejo „biti“! Učitelji pravijo, da so Slovanom, bogami, jaz sem zmirom slišal, da je duševno ubožstvo večine učencev in spričevalo duševnega ubožstva učiteljevega. Ne mislite Nemci, da, če ste vi nosili največje hlapčevanje svojih mogotcev skozi 19 sto let, da bode i Slovan vaše gospodarstvo mirno dolgo prenašal. Le naprej s takimi čini vi Magjari, Nemci, kakor jih je 100 milijonov duš broječe Slovanstvo v zadnjem času videlo! To so čini, ki si jih Slovan globoko v osrčje zapiše, to so čini, ki posamezne oddelke Slovanstva kličejo ná skupno, složno delo zoper vas ne veleumne, nepolitične protivnike, le tako naprej, v kratkem po takem ravnanju ne slišite več Hrvatske in Slovenije in Češke itd. naglaševati, iz krepkih prs slišite naglaševati Slovana!

Kranjski deželni zbor.

(IV. seja). Poslanec A. Lavrenčiču se zaradi bolezni dovoli odpust za celo sesijo.

Deželna vlada predloži očitke o prisilnodelavnih (poboljšavnih) zavodih namreč uvete, pod katerim jih vlada prevzame v državno upravo; to se izroči finančnemu odseku v pretres in poročanje.

Dr. Razlag izroči prošnjo podpiralnega

Listek.

To ravno polje.

(Pomladni obraz.)

Kraj veselja, kraj upa, kraj bogate, dolgo gojene nade, to široko polje, o katerem poje narodni pesnik:

„Čez to ravno polje,
Ino čez travnike
Pa gladke so steze,
Po njih moj ljubi gre.“

Da to široko, ravno polje, koliko lepote koliko poezije je v tebi. To pa ve le oni, ki ima srce, čuteče srce za naravo, za pravo lepoto, za svoj dom, sredi ravnega polja.

Ko odleze prvi sneg v zgodnej pomladi, ko piblajo prvi gorki piblaji, ko vtrinja zopet zlato solnce mile žarke na nebu, nad tem širokim poljem, vzbudiš se iz zimskega spanja, praznuješ svoje novo rojstvo, svojo veselo alelujo.

Svojo rujavo temno polt o ravno polje, pregreneš potem z zelenim ogrinjalom, mej katerim blišče, kakor zvezde na modrem nebu cvetice, pomladne cvetice, tu gosteje, tam bolj posamezno vsejane, kakor rimska cesta sredi neizmerne obloka. In tedaj se izbudi tudi novo življenje, nova radost tebi ravno široko polje.

Svitel, črn muren pririje zopet iz zimskega spanja na dan, veselit se življenja, veselit se spomladi in svoje borne a čedne hišice — sredi ravnega polja.

In pridna brenčča čebelica se dvigne tudi iz dolgočasnega uljnaka, se vspne v kviško in preleti visoko mestno ozidje ter plava tja nad to ravno polje, obišče svoje cvetice in jim šepeče s svojim šumenjem: veselo cvetite, prišla je zopet vesela, gorka pomlad!

Belo pisan rumen metulj, ki je dremal do sedaj v svojej zibelki pripetej na tanke niti pod skritim podstrešjem v zavetji

hrastovega ali kakega drugega dupla, pretrga ozko odejo, ki ga pokriva, in odjadra tja nad to ravno široko polje. In skranec obišče zopet svoje stare brazde, dviga se visoko nad nje v oblake, žvrgoli svojo staro, a večno novo pesen, pesen ljubezni, ter se spušča polagoma zopet na zemljo, tja kjer mu vali zvesta njegova ljubica mladi rod v mehko poslanem gujzdu — sredi ravnega polja.

Zdajci pa se vspe iz bližnjega mesta gruča ljudij, vrsta stanovalcev starih in mladih, pred njimi kopica nedolžnih otrok. In to veselje, ta radost! Raznet paglavec, njegova vrstnica nježna deklica, sedeta tjakaj na meji, kjer zemlja nekoliko visi, iščeta skrivnih murnovih bivališč, oborožena z dolgimi bilkama v roki. In ko najdeta tako luknjico ležeta na obraz, vabita s svojim orožjem in ponavljata skrivnostno čarovne besede:

„Muren, muren prid' iz luknje,
Bova jela bele štruklje,

društva za slovanske dijake v Gradcu, za podporo; deželni glavar prošnje več deželnih uradnikov, ki so bili prej v državni službi, da se njim pri državi služena leta štejejo pri petletnicah. Obe prošnji se izročiti finančnemu odseku.

Dr. Razlag izroči predlog, naj se do žetve odpusti izterjevanje zemljišnega davka in predlog naj se tri mladeniči iz Kranjske na državne ali deželne stroške pošljejo v šolo za rezljanje v Berchtesgaden.

Oba predloga bode dr. Razlag v eni prihodnjih sej utemeljil.

Šolski odsek se je konstituiral in volil za prvosednika Dežman-a, za namestnika Obrez-o in za zapisnikarja vitez Gariboldi-ja.

V občinski odsek se volijo poslanci: Murnik, baron Abfaltrern, Braune, grof Thurn, Rudež, vitez Gariboldi, Lavrenčič, Kramarič, in dr. Poklukar.

Poročilo deželnega odbora z načelnimi nasveti o postavitvi uravnavi občinske uprave, se izroči občinskemu odseku.

Poročilo deželnega odbora o napravi nižje kmetijske šole na Kranjskem se izroči gospodarskemu odseku.

Poslanec Dežman poroča v imenu finančnega odseka o proračunu normalno šolskega zaklada.

Tedaj znašajo stroški: Za plačo učiteljev 132.567 gl. 46 kr.; službene doklade 2520 gl.; funkcijske doklade 2823 gl. 31 kr.; stanovnina 1301 gl. 50 kr.; remuneracije in podpore 4150 gl.; razni stroški 100 gl.; penzije učiteljev 447 gl.; penzije učiteljice 927 gl. 50 kr.; doneski za zidanje šolskih poslopij 3000 gl.; skupaj 248.214 gl. 27 kr.

Dohodki: obresti 3582 gl. 30 kr.; razni doneski 7868 gl. 20 $\frac{1}{2}$ kr.; oporoške 20 gl.; razni dohodki 19.700 gl. 20 $\frac{1}{2}$ kr.; državna doklada 2172 gl.; tedaj je vseh dohodkov 33.343 gl. 93 kr.

Primanklaj tedaj iznaša 114.870 gl. 34 kr., ki se pokrije s tem, da se 14% šolskega davka razloži na direktni davek.

V generalnej debati se ne oglasi nobeden poslanec k besedi.

V specijalni debati toži poslanec Kramarič, da se v Metliki ne nastavi tretji učitelj, akoravno se mora za njega plačevati. Šolskih otrok je nad 300, tako da ne moreta dva učitelja vsega opraviti in marsikateri

otrok celo leto vprašan nij. Naj se, ako učitelja nij, vsaj učiteljica nastavi.

Poslanec Pakiž pravi, da tudi v Ložkem potoku in v Sodražici se plačuje za dva učitelja, pa je le povsod samo eden. Največja krivica pa je to, da morajo občine za učitelja plačati, pa nemajo ne učitelja, ne denarja, kajti denar se uvrsti v občni šolski zaklad in tako morejo kakor je to ravno v njegovem kraju, zelo revne občine za bogatejše plačati. On misli, da če učitelj nij nastavljen naj bi se ali denar ne pobiral, ali pa naj ostane šolske občini, ki mora biti brez učitelja.

Vladni zastopnik deželne vlade svetovalec g. Hočevnar odgovori, da so se omenjena učiteljska mesta že razpisala a da učiteljev nij. Edini pripomočnik učitelje privabiti, bilo bi povišanje plače od 400 do 500 gl.

Kar se pa tiče mnenja poslanca Pakiž-a določuje postava, imajo se doneski stekati v učiteljski penzijski fond.

Dr. Bleiweis pravi, da mnenje poslanca Pakiž-a popolnem odobruje in stavi predlog naj se šolska postava v tej točki pregleda in popravi.

Poročevalec Dežman je mnenja, da o tej zadevi nij treba posebnega predloga, ker bode itak deželni odbor o predlogu poslanca Obrez-e poročal, takrat bode prilika v tej stvari govoriti.

Dr. Bleiweis na to razjasnilo izjavi, da ne stavi nobenega predloga.

Končno se vsi predlogi finančnega odseka odobré brez debate.

Poslanec dr. Schrey utemeljuje predlog, naj bi bile plače učiteljic na Kranjskem enake plače učiteljev. Dozdaj ima učiteljica v Ljubljani 480 gl. na deželi 320 gl.; podučiteljica v Ljubljani 326 gl., na deželi 304 gl. plače. Te plače so premajhene, torej treba jih povišati, kakor so to drugi deželni zbori že storili. Ako se povišajo plače, bode vsaj mogoče prazna učiteljska mesta, nameseliti z učiteljicami. Predlog se izroči šolskemu odseku.

Predlog deželnega odbora zaradi povišanja vpokojnine ljudskega učitelja Alojzija Škraber-ja se izroči finančnemu odseku. Zarad popoldanskih sej odsekov, se je seja ob 2 popoldne pred končanjem dnevnega reda zaključila. Prihodnja seja je v četrtek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. aprila.

Cesar je prišel 26. v Metkoviče preko Kleka. Pozdravljali so ga tudi kmetje iz Hercegovine. Po Narenti se je vozil v čolnu na fort Opus. Spremljalo ga je 200 čolnov, s slovanskimi zastavami.

V Poreču, v istranskem deželnem zboru, so Belli in tovariši interpelirali vlado, zakaj nemški jezik sili v šole. — Ali bo kranjski zbor kaj storil? Ali bodo naši poslanci z interpelacijo vsaj protestirali pred svetom zoper to, kar se z našo realno godi in kar Pirker počenja? Nekaj se mora zgoditi! Qui tacet, consentire videtur (kdor molči, se vidi, kakor da bi pritrdjeval.)

Poljska „Gaz. Narodowa“ piše, da so poljski poslanci za kmetijske občine hoteli zapustiti deželni zbor, ko se jim je naznanilo, da se je od l. 1869—1874 potrošilo samo na ceste šest milijonov. Vsled tega velja vzdrževanje ene milje ceste na leto 2000 goldinarjev! Če je to res, deželni zbor gališki baš ne štedi mnogo.

Vnanje države.

Na Turškem se je znamenita prememba zgodila. Padel je veliki vezir Hussein Avni in Essad-paša je njegov naslednik. Essad je bil že 1873 nekaj časa velik vezir. Tudi sedaj ne bo dolgo, ker v Turčiji se vse hitro menja. — Da pa je ta veliki vezir, ki bi bil iz podgoriške afere kmalu vojno naredil, baš sedaj padel, ko je naš cesar prav blizu Črne gore, utegne pomen imeti.

Francoska „Republique Française“ govori o magjarske krutosti nasproti Slovakom in Magjarom slabe nasledke proročuje. Članek je skozi Slovanom prijazen.

Angleški katoliški škofje so nemškim škofom pisali skupno pismo, v katerem jih bodrijo k vstrajnosti.

Iz lepe Italije pak se oficijozno poroča prevažni čin, da sta se 26. t. m. sešli laška kronprincesinja in nemška kronprincesinja na kolodvoru v Florenci in sta se srčno poljubili. Kdor po tem telegramu še dvomi o večnem prijateljstvu mej Nemčijo in Italijo, temu nij pomagano, ka-li, bi dejal.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 26. aprila.

[Izv. dop.] Pri včerajšnjem izboru župana voljen je bil g. Anton Valenčič, c. kr. davkar v pokoju. Bo li bolje gospodaril, nego dosedanji, pričala bo bodočnost. Gledé narodnih naših terjatev si valjda nismo nič

Na vrat ti denem zlat komat,
Se peljeva tja v beli grad.“

In srečna sta, neizmerno srečna sredi ravnega polja.

In tamkaj lep par. Sramežljiva, rudečelična ljubica ob roki plamečega ljubezni, sreče raznetega mladeniča. Kako stopata ponosno, kako šepečeta skrivnostno, kako se pogledujeta zaljubljeno, kako stiskata desnico v desnici, vsaj to je ljubezen, to je prisega, to je razodenje večno zveste ljubezni, vse to — sredi ravnega in širokega polja.

In zopet tam od strani siv oče, reditelj mnogobrojne družine, skrbna mamica, odgojica nježnih veselih otrok.

Glej kako stopata, vtopljenja, zamišljena za svojimi ljubčeki, kako vganujeta o sreči, o prihodnosti zale, nže dorasle hčere, krepkega sina. In mej tem opazita spredaj ljubeč par in vzdihueta: ne bilo bi napačno, ko bi se, ker se ljubita, zavezala, ta mladenič, ta deklica.

O skrb, o prozaično ugibanje o sreči ali nesreči dveh nježnih src — sredi ravnega polja!

Zopet tam, mej najzadnjimi, vpogneni, pogosto kramljajoči ženski — opravljajoči trejalki. Kako pogledujeta pisano izpod čela tja srečne zaljubljene, vsaj njima nihče ne govori več:

„Podaj mi ljubica roko,
Pod milo pojdeva nebo,
Ker njiva zopet zeleni,
Nad njo skrjanec žvrgoli.“

O zavid, spomin zamujene spomladi, zamujene ljubezni — sredi ravnega polja!

In v nedeljo popoldne po krščanskem nanku se predrami tudi kmetovalec iz svojega zimskega spanja. Nekaj tako veselega, tako milega mu je pri srcu, da stoži se mu po ravnem polji, akoravno je oral, sejnal in žel toliko let v potu svojega obraza, skrbno boječ se oziral na temne oblake nad soboj, ki so mu grozili uničiti čestokrat krvavi trud

dolzega leta. In vendar to široko, to ravno polje je njegovo veselje, njegov up, njegovo vse.

Kako stopa kmetič vesel s prekrizanimi rokami prvo spomladno nedeljo ob svojem polji. Kako primerja, polaga žulavo desnico na skrbeče čelo in misli in misli prozaične misli, kje bode treba najprvo orati, kod sejati rumeno pšenico, zlat ječmen, rudečo deteljo itd.

O primerjanje, borenje z življenjem, z odljudljeno naravo za košček životarenja — sredi ravnega polja!

In ko:

„Na polje hladna rosa pada,
Po nebu vnema zvezd se žar,
Ljubezen diha zemlja mlada,
Ljubezen diha vsaka stvar.“

Tedaj zagori tudi prvič nekaj skrivnostnega, nekaj tako milega, nemirnega v deklčinem, v mladeničevem srcu. Cele noči

na boljem. Bojimo se, da bo kot c. kr. uradnik zelo odvisen od c. kr. naših protivnikov. Sicer pa naj mož ne pozabi, da nosi slovansko ime, da je slovanskega rodu in da volilci njegovi niso ne Nemci ne nemškutarji, če prav še niso tako svojih pravic in svoje narodnosti zavedni, kakor bi moralo biti.

Iz Trnovega na Notranjskem, 25. aprila. [Izv. dop.] Kakor povsod, imeli smo i tukaj izredno hudo zimo; a upali smo, da bo pomlad tim lepša. No, uže prvih pomladanskih dni bilo je več mraza, nego v božiči. Osobito naša prijateljica burja ne miruje. Vsacemu dežju je naslednica, kakor bi dokazati hotela, ka rek nij resničen, da „za dežjem solnce pride.“ Denes je baš tako. Po dvodnevem dežji ostala je zjutraj jako silovita i nam prinesla zimski mráz i sneg po hribovji. Da je v istini močna, kaže slučaj, da na cesti vozove preobrača. Na Pivki se je sluga bistriške sodnije, J., močno poškodoval, padši z voza; našli so ga ljudje nezavednega i pobitega.

Marsikdo prepihan do droba šaljivo uganja, kako bi se burji luknja zamašila, a resno tega ne premisli. Naš občinski zastop pa je v tem obziru delaven. Dolina vode Reke je zelena oaza na pustem Krasu. Samo severno-vzhodno hribovje kaže svoja skalnata rebra i nas spominja, da smo v nekoliko i kraševci. Na to hribovje je trnovska občina svojo pozornost obrnila in hoče iz neplodnih, bornih ovčjih pašišč ustvariti krasoto zelenega gozda. To početje je vse hvale vredno, ne samo zato, ker nam daje upanje, da bo s časom cela okolica olepšana, nego mnogo bolj iz narodnogospodarstvenega ozira. Da bo nekda, ko bo goljava pogozdena i burji nekoliko pot zatvorena, nij dvoma. Obžalovati je samo, da nij še v obče prodrlo prepričanje o koristih pogozdevanja, kajti množina egoistično pravi, ka ne bo nikdar gozda vživala — ne skrbè za potomce. — Našemu občinskemu zastopu tedaj vsa hvala; želei je, da i sosednje vasi pričnejo tako marljivo saditi.

Iz Gradca 25. aprila. [Izv. dop.] Sinoči je imelo vseslovansko literarno društvo „Sloga“ svoj občni zbor. Na dnevnem redu ste bili poročili tajnikovo in blagajnikovo in volitev novega odbora. Kakor kaže ime, zastopa to društvo vseslovansko idejo. Ono ima namen, tukajšnju di-

vgiblje, vse dni misli, ter ne more umeti Heinejevih besedij:

„Im walde wand' ich und weine,
Die drossel sitzt in der höh,
Sie springt und singt gar feine,
Warum ist mir so weh!“ —

Tedaj pa hiti iz tesne sobe, iz vesele družčine, tako tesno mu je v njej, neko nepopisljivo hrepenenje ga žene tja, sredi ravnega polja, kjer cvetó prve cvetice, kjer pojó veseli skrjanci večno novo pesen ljubezni, kjer sije solnce, svetlo solnce tako jasno in stoprv tu sredi ravnega, širokega polja izpozna, da ljubi njeno, njegovo srce, da je prišla pomlad njegovi ljubezni, njegovemu srcu.

In to je najsrečnejši, najsvetejši čas, čas prve ljubezni, ki se ne vrne nikdar več, ljubezni:

„sredi ravnega polja.“

Liberius.

jaštvo vseh slovanskih narečij mej soboj seznanjevati in izobraževati. Koliko je mar graškemu dijaštvu za slovansko idejo, pokazal je baš ta večer.

Z veliko navdušenostjo so pred dvema leti skoro vsi slovanski dijaki Slovenci, Srbi i Hrvati, to društvo osnovali i v početku tudi v obilem številu pristopili. A sedaj? — sedaj se je njih ogenj ohladil i zahman je skoro vsaka beseda, katero človek v ta namen izgovori, da bi jih zopet za to društvo navdušil, zahman smo se po dvorani ozirali, zahman skoro celo uro čakali. Niti ne jednega Srba ne Hrvata nijmo pričakali i ne videli v našem vseslovanskem društvu.

Mogoče, da se bodo Hrvati zopet izgovarjali i kak „Poslano“ v „Slov. Narod“ poslali, da nijso mogli priti, ker so baš isti večer i oni zborovali, a s tem se ne bodo omili.

To bi bil za Hrvate eden izgovor. A zakaj Srbi nijso prišli, to nam je neznano, ker baš oni še najbolj slovanski mislijo; morebiti jih je njih Velika noč zadrževala.

Žalostno je to o mladini, da se morajo take reči namesto veselih svetu naznanjevati.

Takó je postalo društvo „Sloga“ samo „slovensko“, ker je samo po Slovencih zastopano, akoprem je še svoj vseslovanski značaj obdržalo. A tudi Slovencem nij veliko za to društvo, kakor je baš tudi ta občni zbor pokazal, ker zbralo se jih je le — 12, beri dvanajst. — Inači naše društvo marljivo radi. Imelo je 10 odborovih sej i 7 rednih zborov, pri kojih so se 4 predavanja prav dobro napravila i pri dveh priložnostih tudi 2 dobra govora. G. Vodopivec je predaval „o Slovanih do Karla Velicega“; g. Veršec: „Kaj je denar?“ g. Nedog: „Nekatere črtice o jugoslovanskej poeziji“; i g. Zakrajšek: o „Šafařiku“ v nadaljevanjih.

Upamo, da bode društvo tudi naprej tako marljivo delovalo, akoprem ima malo društvenikov.

Po prizadevanji i prošnji g. F. M. Štifterja, bivšega člana i tajnika tega društva, je blagovolil slavjanski blagotvoriteljni komite, poslati društvu „Sloga“ raznih ruskih knjig v vrednosti kacij 40 rubljev, za kar mu društvo tukaj, kakor tudi g. Štifterju najtoplejše zahvalo izreka.

Domače stvari.

— (Dnevni red V. seje deželnega zbora kranjskega) denes dopoldne ob 10. uri je: 1. Branje zapisnika IV. seje. 2. Naznanila zborničnega predsedstva. 3. Poročilo finančnega odseka o proračunu gledišnega zaklada za leto 1876. 4. Poročilo finančnega odseka o proračunu zaklada posilne delavnice za leto 1876. 5. Poročilo finančnega odseka o računskem sklepu za l. 1874. in o proračunu za l. 1876. norišnostavbenega zaklada. 6. Poročilo finančnega odseka o proračunih kranjskih ustanovnih zakladov za l. 1876. 7. Vtemeljevanje predloga g. poslanca dr. Razlaga za dovoljenje odloga za plačanje zemljišnih davkov. 8. Vtemeljevanje predloga g. poslanca dr. Razlaga za podpore za 2 ali 3 mladeniče iz Kranjskega, da bi se poslali v Borchtesgaden učiti rezljanja lesa. 9. Ustna poročila finančnega odseka o peticijah.

— (Vabilo k občnemu zboru okrajne posojilnice v Ljutomeru) nedeljo 2. maja ob 2 popoldne v šolskem poslopiju v Ljutomeru. Dnevni red je: a) priobčilo računa in bilance za minolo leto; b) sklep zastran porabe pridobička; c) odveza ali absolutorij načelnistvu zastran računa; d) izločitev društvenikov, ki svoje dolžnosti ne izpolnujejo; e) določanje plačila načelnistvu; in f) še kaki drugi nasveti. Načelnistvo: Fr. Kukovec, načelnik. Matj. Zemljič, denarničar. Jože Gomilšek, preglednik.

— (Iz Moravč) se nam piše 25. aprila. — Po več lepih pomladanskih dnevih, začelo je včeraj (sv. Jurija dan) dežovati in snežiti; a vendar to nas ne straši. Ker tolažimo se s tem, da nas bode „zviti“ april kmalu zapustil. Glede dolge zime, smo se bali tudi hude spomladne pozebe; — vsled tega smo s poljedelstvom nekoliko zaostali, kar je sicer še boljši, namreč, da se ne sadi ali seje prezgodaj, ker vreme še sedaj nij ugodno.

— (Velikanskega vola) ima št. peterski mesar g. Pet. Černé, po domače pri Jarneji, ki tehta nad 24 colnih centov in star 5 let ter je iz št. Vida pri Zatičini na Dolenjskem. Kdor se hoče sam prepričati in vola viditi naj pride k „Jarneji“, kjer bode vol izpostavljen od sobote počenši 3 dni na ogled proti vstopnini 10 kr.

Javna zahvala.

Slav. odbor „Národne šole“ v Ljubljani je uže lansko leto obilo učilnih in učnih pripomočkov naše, dvorazredne šoli poslati blagovolil. Baš tako tudi letošnje leto naše uboge mladine nij pozabil. Prejel je namreč 13. t. m. podpisani krajni šolski svet zopet od omenjenega zavoda 60 risank, 2 ducata svinčnikov, 1 škatljico peres, 100 lepopisnih sešitkov, 2 ducata peresnih držajev in metrične uteži (posode poslala nam je „Národna šola“ uže lansko leto), kakor 1 Kg., 50 Dg., 10 Dg., 1 Dg., 2 g. in 1 g. — Podpisani krajni šolski svet si toraj šteje v čast in dolžnost „Národno šolo“ vsim šolam in krajnim šolskim svetom po Slovenskem iskreno priporočevati in najtoplejše zahvalo, za obilo podporo, ki je naše šoli po omenjenem zavodu došla, izreči.

Kraj. šol. svet v Planini 19. apr. 1875.

Julij Mayr,
predsednik.

Listnica uredništva: Gosp. Alojzij P. pri Fari: Vašega dopisa ne tiskamo, ker samo dokazuje, da ne umete, kaj je humorističen ton. V spisih „kaplan“ in „lemenatar“ nam in pisatelju g. Medvedovemu nikakor nij bilo v mislih koga „zasmehovati“. V društvu svojih lastnih kolegov boste sigurno čuli mnogokrat enake dovipe in še ostreje ako so dobre volje, kar podlistkar mora vésti biti. Razžaljenje v vsakej šali le tisti najde, ki ga hoče najti. Nadalje pa v današnjem veku nij noben stan sakrosanct in vaš „sancto sancte“ se nam zdi samo naiven če ne smešen.

Uradno naznanilo.

29. aprila 1875.

Razpisane službe: Na gornjej gimnaziji v Novem mestu tri profesorske službe za klasično filologijo. — Na gimnaziji v Kranji 1 mesto za klasično filologijo in 1 za prirodoslovje. — Na spodnjej realnej gimnaziji v Kočevji 1 prof. mesto za veronauk in klasično filologijo, vse do 20. maja t. l. pri c. kr. dež. šolsk. svetu za Kranjsko.

Javne dražbe: Fr. Kavšekovo iz malega Birkozka, 1975 gld., 29. aprila (III. Mokronog). — J. Skubicevo iz Police, 1715 gld., 29. aprila (II. Litijska). — Jos. Kristanovo iz Študenega, 28.000 gld., 29. aprila (I. Zatičina).

Umrli v Ljubljani

od 23. do 26. aprila:

Jos. Golobova, zasebnica, 24 l., na jetiki. — Frančiška Randlova, čuvajska soproga, 28 l., na

srčnej hibi. — J. Karinger, c. kr. vpok. nadlejtant 47 l., na pljučnici. — M. Kusova, hči mareljarj., 81, na vnetici grla. — M. Ule, delavec, 57 l., na pljučnem prisadu. — Marija Lužarjeva, delavka, 50 l. na opešanjih.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni **Revalesscière du Barry** v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrasčenih in otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i nadubo, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svētnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svētnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, da je pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurju, trganje v mehurju i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svētovalc in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svētovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svētovalc.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimperm, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijao bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanje in hipohondriji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.

Št. 75.928. Barona Sigm 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4 krat tečnej, nego meso, ter se pri odrasčenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

Ukaz.

27. aprila:

Pri Slonu: Dražil iz Gradca. — Wakonik iz Litije. — Wieszni-y iz Beljaka. — Tavčar iz Dunaja.

Pri Malléi: Sumer iz Berlina. — Tankel iz Steyra. — Ernst iz Dunaja. — Arns iz Remscheid. — Klos iz Dunaja. — Kronberg iz Florisdorfa. — Roblek iz Radovljice.

Pri Zamorci: Marmit iz Gorice. — Kavčič iz Trsta. Pri Virantu: Krašna iz Zagradca. — Lemtaj iz Rateč. — Vidie iz Litije. — Ramor iz Trsta.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Ehr, v Gradišču bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnacher, v Lenči Ludvig Müller v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhousen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradišču pri bratih Oberranzmeyer, v Temesvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijerskih urgovcih udi razpošilja du ajiska hrana na vse kraje po poštini.

Naznanilo prodajalnice!

Tovarniška zaloga platna in
novošegnega blaga
na Dunaji,

Josefstadt, Kochgasse, šte. 36.

Vhod skozi „Alserstrasse“.

je sklenila, svoje izdelke, ne več kakor dosedaj izročevati le prodajalcem 27 krajcarjem, temuč preskrbljevati prodajo v velikem in na drobno sama, ter določila za vse predmete enotno ceno za 1 kos 30 vatlov za gold. 7.50, tucat z 12 kosi za 3 gold. in sicer sledeče predmeti: pravobarvanega perkalina po 30 vatlov, batist, jaconete in mouse ine, novošegne robe za obleko, škotske in gladke barve, volnata preja, holandsko, beliško in domače platno, beli širting in šifon na srajce, žnorce in barvani parhant za obleko, angleška platnena roba za domačo obleko, bela dvojtkanina in damaškova roba, barvani posteljni kanafas, beli in rumeni nanking, pisana roba za meblje, bela obrobljena zagrinjala, damaškovi in dvojtkaninovi robci. Dalje tucat 12 belih robcev od rumburškega platna, najfineji, žepni robci od batista z barvenimi obrobei, servijeti od dvojtkanine in damaška, bele in barvane čisto platnene desert, turške piké obrisače, batistni in kotonni robci za na glavo, barvene in plave, gospodske žepne rutice, in vsi v to stroko spadajoči predmeti. Naročila iz dežele se baš tako vestno in pošteno izvršujejo, kakor bi se izbralo osobno a kar ne dopade, se takoj vzeme nazaj.

Adresa je:

An die Fabriks-Niederlage,
Kochgasse 36 in Wien.

NB. Za poskušnjo razpošiljamo tudi polovične kose 15 vatlov in pol tucata 6 kosev. (50—9)

28 aprila

(izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drz. dolg v bankovcih	70 gl.	60 kr
Enotni drz. dolg v srebru	74	75
1860 drz. posojilo	111	65

Beste Nähmaschine der Welt

Za Kranjsko izključljivo le pri
podpisanemu!

Poleg originalnih

Howe šivalnih strojev

se nahajajo pri meni skoro vsi znani

šivalni stroji

tujejski po zelo znižanih cenah in
v velikem izbiru. (58—6)

Ljubljana, židovska ulica št. 228.

S posebnim spoštovanjem

Franc Detter.

Narejanje umetnega vina

po raznovrstnem vzoru se podučuje proti nagradi 10 gold. Dobiček 100 %
Priprav posebnih nij treba. Inkredijencije neškodljive. Zadatje 1 gold., v
rekomandovanih pismih podpisanemu. (117—3)

A. Steinhäuser,

v Hainfeld, postaja Leobersdorf (Niederösterreich).

Lastna in tisk „Národne tiskarne“.

Akcije národne banke	958	—
Kreditne akcije	235	—
London	111	15
Napol.	8	88
C. k. cekini	5	24
Srebro	103	15

Blagorodni gospod

Gabriel Piccoli,

lekar v Ljubljani, dunajska cesta.

Vaše blagorodje!

Blagovolite mi poslati 10 steklenic „anaterinove vode“ in 2 škatli Vašega „zobnega prahu“.

S odličnim spoštovanjem

Josipina Planinceva,
hišna posestnica v Savinji,
p. Radna.

Trst 1. januarja 1875.

Blagorodni gospod!

Blagovolite mi poslati 3 steklenice Vaše „anaterinove ustne vode“ in 3 škatle „zobnega prahu“, s poštanim povzetjem. Pošljite mi to prej ko mogoče pod naslovom: Andrej Novak, via nuova št. 4, v T. stu.

S posebnim spoštovanjem

And. Novak,
čitalnični sluga.

Loka pri Zagorji 23. aprila 1875.

Zopetno Vas prosim, da mi pošljete 5 škatelj Vašega izvrstnega in obče znanega sajdljicevega pulvra.

S posebnim spoštovanjem

B. Dellacorde,
poštar, trg. in hiš. posestnik.

Mokronog 25. januarja 1875.

Prosim, pošljite mi takoj po poštmem povzetju, 1 tucat škatelj sajdljicevega pulvra.

S posebnim spoštovanjem

Ilínek Klíčka,
v Mokronogu.

Pregora 17. apr. a 1875. p. Portole v Istriji.

Blagorodni gospod lekar!

Ker je Vaš želodečni liqueur velicega zdravilnega uspeha, ki podeli človeku novo, čvrsto življenje, zatorej si naročam zopet dve steklenici imenovanega liqueura. Ostajaje Vašemu blagorodju s spoštovanjem, ki če Vam na zdravje!

Anton Zajdala,
lokalist.

Bloke (Nova vas pri Rakeku) 14. febr. 1875.

Pošljite mi Vašega izbornega doršovega olja zopet 2 steklenici pod m. j. m. naslovom in sicer na poštno povzetje.

(133—2)

Janez Kaplenek,
župnik.